

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 427/2022
05.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Митића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 405/19 од 08.02.2021. године и Вишег суда у Врању Кж1 123/21 од 20.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 05.05.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Митића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 405/19 од 08.02.2021. године и Вишег суда у Врању Кж1 123/21 од 20.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 405/19 од 08.02.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка насталих пред ОЈТ у Врању плати износ од 1.960,00, а приватном тужиоцу ББ, на име нужних издатака за ангажовање пуномоћника износ од 73.500,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је приватни тужилац ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 123/21 од 20.10.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Петра Митића и првостепена пресуда Основног

суда у Врању К 405/19 од 08.02.2021. године је потврђена, осим у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, у ком делу је наведена пресуда, усвајањем жалбе пуномоћника приватног тужиоца ББ, укинута и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне другостепене пресуде и против првостепене пресуде у делу у коме је постала правноснажна, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Петар Митић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је поднети захтев основан и укине у целини побијане пресуде или да исте у целини преиначи тако што ће одбацити приватну кривичну тужбу као неблагоприятну и окривљеног ослободити од оптужбе и обавезати приватног тужиоца да окривљеном надокнади трошкове кривичног поступка.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, а с тим у вези, позивајући се на погрешну примену члана 52. став 2. ЗКП наводи да у конкретном случају оштећени овде приватни тужилац ББ, није у року од 3 месеца од доношења решења ОЈТ у Врању о одбачају кривичне пријаве, преузео кривично гоњење, односно поднео приватну кривичну тужбу, због чега је, према ставу браниоца, предметна приватна кривична тужба неблагоприятна, јер је поднета по истеку законског рока од 3 месеца. Ово имајући у виду да се инкриминисани догађај догодио 03.11.2017. године, а оштећени – приватни тужилац је дана 11.12.2017. године поднео кривичну пријаву против окривљеног због кривичног дела из члана 121. став 1. Кривичног законика, која кривична пријава је решењем ОЈТ у Врању Кт 908/17 од 25.07.2019. године одбачена јер пријављено кривично дело није кривично дело за које се гони по службеној дужности, док је приватна тужба приватног тужиоца поднета преко пуномоћника дана 12.11.2019. године.

Изложени наводи захтева браниоца окривљеног АА, по налажењу Врховног касационог суда, нису основани.

Оцењујући као неосноване наводе жалбе браниоца окривљеног изјављене против првостепене пресуде, који су истоветни изложеним наводима захтева за заштиту законитости, Виши суд у Врању као другостепени је у својој пресуди Кж1 123/21 од

20.10.2021. године, на страни 3., за ту оцену и заузето правно становиште - да у конкретном случају јавни тужилац у поступку који је вођен према окривљеном није подигао оптужницу нити оптужни предлог, а самим тим суд није ни заказао главни претрес односно рочиште за изрицање кривичне санкције, већ је кривични поступак од стране јавног тужиоца окончан одбацивањем кривичне пријаве овде приватног тужиоца ББ, те да се сходно томе не ради о некој од ситуација која подлеже примени члана 52. ЗКП, којим су одређени услови под којима оштећени у случају одустанка јавног тужиоца од оптужбе може преузети кривично гоњење, па ни о ситуацији прописаној у ставу 2. истог члана - изнео потпуне и јасне разлоге, које и Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

По налажењу Врховног касационог суда, правноснажном другостепеном пресудом и првостепеном пресудом у делу у коме је постала правноснажна, супротно наводима захтева, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, имајући у виду и одредбу члана 65. став 2. ЗКП према којој ће се благовремено поднета кривична пријава сматрати приватном кривичном тужбом.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић